

स्वादेहमितं प्रदत्तिगदवांस्तकस्य विल्वेन च ॥

इति लघुलाइचूर्णम् ॥ * ॥

“चिकटु चिफला चैव विडङ्गं जीरकहयम् ।

भलातकं यमानी च हिङ्कु लवणपञ्चकम् ॥

ग्रहयमवचाकाठं रसगन्धकमधकम् ।

कारत्रयाजमोदा च चित्रकं गलपिप्पली ।

सुख्सा मोचरसं पाठा लवज्जं जातिपचकम् ।

समभागकतच्चैवा चर्गं इश्यं विनिमितम् ।

श्रक्काश्रनस्य चूर्णनु चूर्णतुल्यं प्रदापयेत् ।

मन्दिकासद्भार्मीरीहपाठकृचित्प्रवरान् ।

विष्मं संयग्हं शूलं हन्यानानातिसारजित् ।

आमवातापहं बलं चूर्णिकादीवनाप्ननम् ।

वर्जनीयं मावमस्तं आर्णं पिशितभोजनम् ।

पर्यं काञ्छिकमत्रापि दधि तक्रमथापि वा ।

हहक्षाइचूर्णमिदं लाइभावितसुतम् ।”

इति हहक्षाइचूर्णम् ॥ * ॥

“जातीफललवड्लेपन्तत्वाहाकेश्वरः ।

कपूरचन्दनतिलत्वक्क्षीरीतगरामलः ॥

तालीसपिण्डलोपथ्यास्थूलजीरकचित्रकैः ।

शुष्कोविड्लभमरिचैः समभागविचूर्णितैः ।

यावत्वेतानि सर्वांश्च इदाङ्ग्लाङ्गं च तावतीम् ।

सर्वचर्चर्णसमानं श्राप्ते शुभग्रांकरा ।

कर्षमाचमिदं खादेहमधुनाप्नावितं चनः ।

नाशयेत् ग्रहणीं कासं चर्यं चासमरोचकम् ।”

इति जातीफलादिचूर्णम् ॥ * ॥

“चित्रकं पिप्पलीमूलं आरौ लवणपञ्चकम् ।

बोधं हिंग्वज्जोदाच्च चर्यं दैकत्र चूर्णयेत् ।

वटिका मातुलुङ्गस्य रसेभा दाहिमस्य वा ।

क्रता विमाच्यवामं प्रदीपयति चानलम् ॥”

शारौ सर्विका यवचारच्च । लवणपञ्चकमिति

से नवं रुचकं चैव विडं सासुदिकं गड़सिति ।

बोधं शुष्कोपिप्पलीमरिचानि । अजमोदाच्च

यवानिका । मातुलुङ्गं बीजपूरकम् । इति

चित्रकादिविटिका ॥ * ॥ [सुगडः] :

“श्रीफलश्लादुः कल्पो नागरचूर्णेन मिश्रितः

ग्रहणीयदमल्दुर्यं तक्रमुच्चा शीलितो जयति ॥”

श्रीफलश्लादुः विल्वस्यामं पलम् । गुड़स्याच्च

भागहयम् । इति विल्वकल्पः ॥ * ॥

“चूरुच्यलं सुधाकरं त्रिपलं लवणचयम् ।

वार्ताकोः कुडवचार्कमूलादविल्वे तयानलात् ।

दग्धु द्रवेण वार्ताकोर्गुटिका भोजनोत्तरम् ।

सुत्ता भुत्तं पचयाशु गाशयेद्यग्रहणीगदम् ।

कासं चासं तथार्णांसि विश्वचौच्च हृदामयम् ।”

इति वार्ताकुडुटिका ॥ * ॥

“सुखकातिविषविल्वकौटनं सूक्ष्मचर्णितम् ।

मधुवा च समालोदृः ग्रहणीं सर्वजां जयेत् ॥”

कौटनं इन्द्रयवः । इति सुखकातिचूर्णम् ॥ * ॥

“नेतो वा यदि वा रक्तः सुपकोः ग्रहणीगदः ।

गुड़े नाधिकसर्वेन भवितेनामु नश्यति ॥”

बज्जं राल इति लोके । इति सर्वं रसपूर्णम् ॥ * ॥

“विल्वाद्यग्रहक्यवचालकमोचिद-

मध्यं पदः पिवति यो दिवसनगेत् ।

सोऽपिप्रहृष्टिरजग्रहणीविकारं
सामं चशीणितमसाधमपि चित्तोति ॥”

मोतो मोचरसः । चित्तोति हन्ति ।

“प्रश्नचये त्वामलकीरसस्य

शुद्धस्य इत्यार्द्वालुग्ने गुडस्य ।

चूर्णीकैतैर्यश्चिकजीरचय-

योषिभक्ष्याहृष्टुधाजमोदैः ॥

विड्लसित्यत्रिफलायवानी-

पाटायिद्यन्येच्च पलप्रमाणैः ।

दत्ता चित्तचूर्णपलानि चादा-

वटौ च तेलस्य पचेद्यथावत् ।

तं भचयेद्यफलप्रमाणं

यदेष्टचेदलिसुगच्छित्तम् ।

अनेन सर्वे ग्रहणीविकाराः

सश्वासकासम्भरमेदशोयाः ॥

श्राव्यन्ति चायं चिरसन्तरम्ये-

हृतस्य पुर्वस्य च टिट्टहेतुः ।

स्त्रीणां च वन्ध्यामयनाश्रगः स्यात्

कल्याणको नाम गुडः प्रसिद्धः ।

तैले भग्नाक चिवद्भूता चिसुगच्छित्तम् पलम् ।

तिष्ठि निधेयमत्रैव गुडे कल्याणपूर्वके ॥”

इति कल्याणगुडः ॥ * ॥

“पिप्पली पिप्पलीमूलं चित्रकं गचयिष्यती ।

चिफला चाजमोदा च नलिनी जीरकस्थापा ।

क्षेत्रवं रौमक्षस्थापा सासुद्रं रुचकं विडम् ।

चारग्रनधच्च लकपत्रं रुच्येत् चोपकुडिका ।

शुष्कोश्चक्यवाचैव प्रत्येकं कर्षसमिताः ॥

ग्रहणीकायाः पलान्यच्च चत्वारि कथितानि हि ।

त्रिष्टुलायाः पलान्यच्च गुडेष्ट्याहृतुला तथा ।

तिलतैलपलान्यच्चावामलका रसस्य तु ।

प्रश्नचयमिदं सर्वं शैन्यमैर्द्वयिना पचेत् ।

ब्रौडीमरं चामलकं वादरं वा यथापलम् ।

तावत्तामाचमिदं खादेद्यच्चैवेद् वा यथानलम् ।

निखिलान् ग्रहणीरीगानु प्रेषेहृष्टैवेत्प्रतिम् ।

उरोधात् प्रतिप्रायं हैवेल्यं विहृसंचयम् ।

च्चरानपि हरेत् सर्वान् कुर्यात् कान्तिं मतिं

खरम् ।

पिचुपाडान्याहन्ति रक्तपित्राच्च विग्रहम् ।

धातुक्षीणो वयः चीणः खौषु द्वौग्नः द्वयो च यः ।

तेष्यो हितस्य वन्ध्यादे महाकल्याणको गुडः ॥”

इति महाकल्याणगुडः ॥ * ॥

“कुशाक्षानां सुपकानां खिमानां निष्कु-

लचाम् ।

वर्षिं प्रसो पलशतं ताम्बपाचे शैन्ये शैन्ये ॥

पिप्पली पिप्पलीमूलं चित्रकं गचयिष्यती ।

धान्यकानि विड्लानि चागरं मूरिचानि च ।

चिफला चाजमोदा च कलिङ्गान्यज्येन्द्रवम् ।

एकैकस्य पलं चैवं चिटुपेत्रैष्टो पलानि च ।

तैलस्य च पलान्यच्च गुडात् प्रचाश्यदेव तु ।

अम्बुदस्य रसस्य च प्रसन्नत्यतुदीरितम् ।

तावत् पाकं प्रकूल्येत लट्टुगा विहृगा भिवक ।

यावत् दव्यैप्रपेपः स्वासैद्यमवतारयेत् ।

ब्रौडुमरं चामलकं वादरं वा यथापलम् ।

तावत्तामाचमिदं स्वादेहमरेव यथानलम् ॥

अनेनैव विद्वानेन प्रयुक्तस्य दिने दिने ।

निहन्ति ग्रहणीरीगानु कुशान्यर्ग्मेभगस्त्रान् ॥

अवरमानाहृष्टो द्रोगगुल्मोदरविद्युतिकाः ।

कामलां पालुरोगच्च प्रमेहृष्टैव विश्रितम् ।

वातशीणितवैपर्यद्वप्त्यहलीमकान् ।

चरेत् ॥

वाधिशीणी वक्षः शीणाः खौषु द्वौग्नां च ये

गराः ।

तेष्यो हितो गुडो च वयस्य स्यात् वन्ध्यानामयिपुर्वदः ॥

उव्यो बलो ईहवच्च वयसः स्यापनः परः ॥”

इति कुशाक्षकस्यागकगुडः ॥ * ॥

अतीसाराधिकारलिखितं विल्वतेलं चाव्रहितम् ।

अतीसाराधिकारलिखितं विल्वतेलं चाव्रहितम् ।

भावप्रकाशाः । (सनिदानलक्ष्मादिकं चिकित्-

सित्तास्य यथा ।

“सामं सामन्नीर्येष्ट जीर्णे प्रकृत्यु नैव दा ।

अकस्माद्वा सुहृष्टमक्षमाच्छियिलं सुहः ॥

चिरहृदयहणीदोषः सच्चाच्चोपेश्वर्येत् ।

स चतुर्वा एष्ट दृष्ट दोषः च चिपाताच्च जायते ।

प्रायमं तस्य सदनं चिरात् प्रयनमस्तकः ।

प्रसिद्धो वक्त्रवैरस्य मरुचित्तस्तकम् ।

चान्द्रोदरता च्छ्रद्दिं कर्णचूडी द्वौग्नां लक्ष्मनम् ।

सामान्यं लक्ष्मणं कार्यं धूम्य धूमक्षसम्भको अवरः ।

स्त्रैर्क्षीर्णिर्ग्रहणीरीगानुः श्वयुः करपाद्योः ।

तनानिलात्तामुश्चोपस्तिमिरं कर्णयोः खनः ।

पार्श्वोर्वद्यग्रहणीरीगानुः श्वस्त्रिमिरं विस्तुकिरा ।

स्त्रैर्क्षीर्णिर्ग्रहणीरीगानुः श्वस्त्रिमिरं विस्तुकिर्मिरः ।

स्त्रैर्क्षीर्णिर्ग्रहणीरीगानुः श्वस्त्रिमिरं विस्तुकिर्मिरः ।

प्रसिद्धो द्वौग्नां लक्ष्मनसामीप्येष्टमेष्टायेत् ।

वातीसारादोषविधिना तस्यामस्य विपाच्येत् ।

अतीसारादोषविधिना तस्यामस्य विपाच्येत् ।